

4/ Теорията на отражението в биологията, на Илкова машина, 1952 г.

Първите две работи са печатани преди избора му за редовен доцент, а вторите две след този избор.

Единият рецензент, проф. Асен Петков, в защитителната част на доклада си, между другото, казва:

"От гореспоменатото се вижда, че научното творчество на Д. Димов е много по обем, по значително по съдържание. Първият му труд представлява ценен иззунстичен принос. Във втория си труд Димов прилага физика мистологически техники, които му позволява да разгледа подробно глосархитектониката на главния мозък у агната. В своя труд върху туберния кръг у овената Димов е проследил промените в ялицепровода през всички фази от половия кръг. Той предлага понятието "тубарен цинк" наравно с общо употребяваните понятия "спарманох" и "утеринев" цинк, с който зарегистрира значително научно постижение. В своите научни трудове Димов показва трудолюбие, точност, настойчивост и загрибченост. Той преглежда внимателно литературата, проучва добре въпросите теоретически, борава въпроси с богат материал, дава точно и стегнато описание. Той работи грижливо, съпоставя различните факти, отстранява съмненията и идва до убедителни заключения. Димов не разглежда своя предмет само морфологически обект, а го свързва винаги с функцията на органа, с задачите, които последният изпълнява.

Димов проявява жив интерес към философски запитания. Това не е интерес на любител, а на учен, който се интересува еднакво от биология и философия, който не се задоволява да регистрира биологическите факти, а ги анализира, събира, свързва и обяснява, разкрива тяхната причинна връзка. Илюд на философските му запитания с трудът му върху "Теорията на отражението в биологията".

Този труд на Д. Димов изхожда от известните изказвания на Лавин за отражението, разработено от Т. Павлов в стойна теория на отражението. Димов корегтира и оточнява заключенията на Т. Павлов. Той използва теорията на отражението, за да сведе към по-конкретно идейно теоретическо единство основните понятия на еволюционната морфология, творческия дарвинизъм и Павловското учение.

В досегашната си дейност д-р Димов показва ценни организаторски, преподавателски и научни качества. Като редовен доцент най-напред в Пловдив а след това в София той трябва да организира новооснования институт - задача, с която се справи успешно, въпреки липсата на собствен опит. Неговите лекции единодушно се признават за образцови. При това трябва да изтъкна, че Димов се преустройва на два пъти, като се нагажда най-напред към нуждите на Агрономическия, а след това към тези на Зоотехническият